

det's Vedligeholdelses- og Fornødhedsfond; men det vil dog i Virkeligheden sige, at begge disse Udgifter altsaa ere afholdte ved Laan i Stedet for af de løbende Indtægter, thi derpaa kommer det ud, og det vil sige, at man har skaffet Balance ved Laan; men det kan man dog ikke kalde Balance mellem Indtægt og Udgift. Dernæst har man skaffet Balance ved at slaa af paa alle Udgifter, hvor det lod sig gøre, og navnlig er der i disse 3 Aar brolagt for 100,000 til 150,000 Kr. aarlig, mindre, end der var budgetteret og altsaa mindre, end det maatte anses for ønskeligt. Det kan dog næppe anses for hensigtsmæssigt vedblivende at tilvejebringe Balance paa disse Maader. Naar det endvidere er sagt, at der jo var forskellige Skuffer at tage af, og naar der særlig blev peget paa en saadan Skuffe, som indeholder det saakaldte Overflud paa 800,000 Kr., bag ved hvilket der skal være et hemmeligt Gemme med andre 700,000 Kr., maa det dog erindres, at disse 1½ Mill. Kr. ere Kommunens Kassebeholdning og jo ere lige saa nødvendige for den, som Statens Kassebeholdning er for Statskassen. Man vil af de aarlige Statsregnskaber se, at der som Statens Kassebeholdning ligger omtrent 5—6 Mill. fast i Finanshovedkassen, i de departementale Kasser, i Jærnbane- og Postkasserne, i Amtstuerne osv., som maa være der til Disposition, og uden hvilke det hele Maskineri vilde gaa istaa. Man kan ikke forvalte Statshusholdningen med helt tomme Kasser overalt, og lige saa lidt kan en Bedrift som Kjøbenhavns Kommunes drives uden de fornødne Summer i Kasserne. Disse 1½ Mill. vilde derfor kun, i alt Fald kun for en meget begrænset Del, kunne tages til Indtægt og kunne røres; thi de ligge lige saa fast som en nødvendig Kassebeholdning, som Tilfældet er med de nævnte 6 Mill. for Statens Vedkommende. Naar der endvidere er peget paa, at Kommunen efter sin Kapitalstatus har en Kapital paa 12—13 Mill. Kr., da gælder det dog ogsaa, at Størstedelen af denne Kapital er ikke saaledes realitabel, at man uden videre kan inddrage den til Brug for de løbende Udgifter, og en stor Del af den er jo Grunde, der henligge til Disposition til fremtidig Bebyggelse, og som ganske sikkert vilde tabe betydeligt i Værdi, dersom de i stor Mængde paa een Gang skulde kastes paa Markedet. Jeg maa derfor, med det Rendskab jeg har til Kommunens finansielle Forvaltning, ubetinget gøre gældende, at der trænges til ny Indtægter, dersom man vil se en virkelig hensigtsmæssig og forsvarlig Finansforvaltning gennemført i Kommunen. Ganske vist

kunde man ogsaa skaffe Balance til Veje paa en anden Maade, ved at forsøge Indtægten, ikke direkte ved ny Skatter, men f. Eks. ved at kræve højere Betaling paa Hospitalerne, højere Stolepenge i Kommunens Stoler, ved at knappe af paa Fattighjælpen og andre saadanne Udveje; men jeg tror ikke, man gennemgaaende vilde finde, det var en heldig Vej at komme ind paa for at skaffe Balance. For mig staar det derfor afsjort saaledes, at der trænges til ny Indtægter for Kommunen, som paa en forstandig og hensigtsmæssig Maade kun kunne faas ved ny Skatter. Og man maa heller ikke tabe af Sigte, at vi se det noget underlige Særsyn, at de samme Blade, som skrige stærkt op over foreslaaede ny Skatter, finder man tit skrige lige saa stærkt op over, at Kommunalbestyrelsen ikke paa en værdig Maade hævder Kjøbenhavn som Storby, at man ikke paa een Gang gennemfører Asfaltbrolægning i alle Gader, at den elektriske Belysning ikke udvides i større Omfang o. s. v. Der er store Krav, Kommunen skal fyldestgøre; men saa snart der er Tale om at kræve yderligere Bidrag af Borgerne, bliver der raabt op som over noget i høj Grad urimeligt.

Naar jeg nu vender mig til det her foreliggende Forslag til en ny Skat, saa er det ganske sikkert, at der er bleven rejst en stærk Agitation mod denne Skat; men jeg har rigtignok den Opfattelse, at ganske det samme vilde blive Tilfældet med hvilken som helst anden ny Skat, man foreslog, thi det er jo sikkert nok, at der ikke kan foreslaas nogen ny Skat, mod hvilken der ikke kan gøres grundede Indvendinger. Den forrige ærede Taler hævdede meget stærkt, at enhver Skat burde være retfærdig. Ja, i al Almindelighed kunne vi alle godkende denne Sætning; men jeg tillader mig at spørge: er der nogen, der nogen Sinde har set en retfærdig Skat? Jeg kender ikke nogen saadan, og det maa jo vel erindres, at selv om man kan opstille en Skat, der principielt, paa Papiret, tager sig fuldstændig retfærdig ud, gælder det ogsaa om, hvorvidt den i Praksis kan gennemføres faktisk paa en retfærdig Maade. Det vilde gælde om en Indkomsskat, der, hvad der ikke er Tilfældet med den kjøbenhavnske, var bygget paa fuldstændig rigtige Principper — den vilde dog i sin faktiske Anvendelse blive uretfærdig, og jeg tror ikke, man overhovedet kan finde nogen Skat, mod hvilken der ikke baade fra den ene og den anden Side kan rejses grundede og vægtige Indvendinger. Derfor er Spørgsmaalet for mig dette: kunne de Herrer, der opponere saa stærkt mod den her foreslaaede Skat, give Anvisning paa en bedre? I saa Fald